

V Sýrii pokračuje válka – USA a EU vyzbrojují tureckého agresora

 necenzurovanapravda.cz/2022/09/v-syrii-pokracuje-valka-usa-a-eu-vyzbrojuji-tureckeho-agresora

12 září, 2022

 V Sýrii pokračuje válka – USA a EU vyzbrojují tureckého agresora

Jasná ukázka odporného pokrytectví USA a EU. Hlupáci, kteří věří pohádce o „západních hodnotách“ by se měli ze své neskonalé hypnózy konečně probudit. Nebo je to jen obyčejná hloupost? To je celkem jedno, ale podporovat jakoukoli válku je ze zásady špatné. Pokud je agresor „náš“ – a tedy ten hodný, tak mu s klidem ještě prodáme zbraně, aby mu to vraždění žen a dětí na územní cizí suverénní země šlo lépe. Přesně tímto se řídí pokrytci ze zemí EU. O USA, odkud se vždy „tahá za špagáty“, nemluvě.

V současné době přesně na slova v úvodu sedí okupace Jemenu Saúdskou Arábií. V zemi, která je soustavně bombardována, za posledních 8 let zemřelo asi 250 000 lidí, mnohdy díky zbraním dodaným zeměmi EU nebo USA. Nemluvě o tom, že bez zájmu médií nedávno SA anektovaly část Jemenu. Ale dnes se budeme věnovat jiné okupaci – té turecké. Turci totiž již několik let okupují část severní Sýrie a v poslední době již jejich přítomnost postupně přešla v dronovou válku. Ovšem i tohoto okupanta plně podporujeme, ostatně, jsme ve stejném útočném paktu.

Co se tedy aktuálně děje na syrském území, které je okupováno Tureckem? A kdo při okupaci napomáhá svými dodávkami zbraní?

Rania Eta, Zozan Zedan, Dilan Ezedin a Diyana Elo – to jsou jména čtyř dívek, které byly zabity 18. srpna 2022 dronovým útokem Turecka na dívčí vzdělávací centrum na severovýchodě Sýrie. V době náletu hrály na dvoře vzdělávacího střediska volejbal. Dalších jedenáct dívek utrpělo zranění. Vzdělávací centrum je součástí akčního plánu OSN proti náboru dětí mladších 18 let do bojových jednotek. Dříve byly čtyři zavražděné dívky součástí ženských obranných jednotek (YPJ), ale bez zapojení do bojových operací. V květnu 2022 turecký prezident Erdogan oznámil další vojenskou ofenzivu (v rozporu s mezinárodním právem) v severní Sýrii; ofenziva proti kurdským bojovníkům ve městech Tal Rifaat a Manbidž kontrolovaných YPG, kteří byli prohlášeni za „teroristy“, ještě neproběhla.

Na schůzce v Teheránu se nenaplnila očekávaná podpora Ruska a Íránu pro další velkou ofenzivu – USA rovněž vyjádřily kritiku a oficiálně vyzvaly k deeskalaci. Ani ze Sýrie nejsou žádné známky podpory – na schůzce syrského a ruského ministra zahraničí v polovině srpna oba odmítli případnou tureckou vojenskou invazi do severní Sýrie. K žádné velké ofenzivě zpočátku nedošlo, ale válka již zuřila a náletů přibývalo. Bombardování severního Iráku následovalo

den po schůzce v Teheránu. 20. července 2022 zahynulo při leteckých náletech v letovisku Barakh osm iráckých turistů, z toho dvě děti.

Podle Rojavského informačního centra bylo v roce 2022 zatím zaznamenáno celkem 75 náletů bojových dronů. Od ledna 2022 došlo na území kurdské samosprávy k více než 3700 útokům – z toho 1420 od června. Sotva uplyne den bez leteckého nebo dělostřeleckého útoku. Dělostřelecké útoky jsou nejen smrtící pro místní civilisty, ale také opakovaně vedou k masivní destrukci. Například dělostřelecká palba tureckou armádou 12. srpna 2022 vyvolala lesní požár v Colemêrgu, přičemž pokusům obyvatel o jeho uhašení armáda zabránila.

Zdá se, že turecká vláda zintenzivňuje válčení bezpilotními letouny a dělostřelecké ostřelování, aby dosáhla svého cíle: vysídlení obyvatelstva za účelem vytvoření takzvané bezpečnostní zóny podél tureckých hranic a zničení kurdské samosprávy. V Turecku se navíc blíží volby a inflace dosáhla v červenci 2022 neúnosných 79,6 %. Spotřebitelské ceny vzrostly nejvíce v odvětví dopravy (+119 %) a u potravin a nealkoholických nápojů (+95 %).

Erdogan využívá válku na severu Sýrie a Iráku k odvedení pozornosti od bezúspěšné ekonomické situace před nadcházejícími volbami v Turecku a k nasměrování společenského odporu vůči Syřanům a Kurdům (s tím zřejmě souvisí plán na úprk Syřanů z Turecka do Evropy).

V květnu 2022 turecký prezident znovu potvrdil svůj plán zřídit takzvanou bezpečnostní zónu o šířce 30 km podél turecké hranice se severní Sýrií. Tento plán představil OSN v roce 2019. Tam chce usadit 1 milion z 3,6 milionu Syřanů, kteří v současnosti žijí v Turecku. Dosud bylo z této oblasti podle Rojavského informačního centra vysídleno více než 300 000 lidí – a tedy více než polovina obyvatel.

Nahradil je téměř stejný počet vnitřně vysídlených osob z převážně arabských oblastí Sýrie. Podle zprávy Rojavského informačního centra „Afrin Human Rights Organization“ v roce 2020 bylo kolem 65 % osadníků z řad rodinných příslušníků milice SNA nebo to byli členové ISIS, kteří uprchli po porážce organizace. V oblastech okupovaných Tureckem, např. v oblasti Afrinu – jen v období 2018–2021 vzniklo 32 vesnic.

K vysídlování obyvatelstva navíc nepřispívají jen vojenské útoky – dochází i k ničení obživy, například mýcením olivovníků. Podle Rojavského informačního centra skupiny SNA pokácely více než 3 688 stromů v oblastech ovládaných Tureckem. Informační centrum také obdrželo zprávy o nejméně 19 případech nezákonné konfiskace a prodeje majetku, včetně domů, prodaného vnitřně přesídleným osobám z regionů Homs a Damašek. Existenci místních obyvatel ztěžují vysoké daně uvalené na zemědělskou produkci, jako je 50% daň z produkce oliv.

V letech 2017–2021 dováželi Turci zbraně hlavně z Itálie (30 %), USA (22 %) a Španělska (21 %). V období 2015-2020 dodala Itálie Turecku 57 útočných vrtulníků A-129C Mangusta, které tam podle zpráv ze severního Iráku používá turecká armáda. Velkou roli v tureckém zbrojním arzenálu hrají také dodávky výzbroje z Německa – největšími vývozci zbraní do Turecka byly v posledních 40 letech USA, Německo a Francie.

V letech 2018 a 2019 bylo Turecko hlavní přijímající zemí německých válečných zbraní – téměř třetina veškerého zbrojení v hodnotě 242,2 milionu EUR směřovala do Bosporu v roce 2018 a za působivých 344,6 milionu EUR v roce 2019. V roce 2020 Německo vydalo 68 individuálních licencí v hodnotě 22,9 milionu EUR a v roce 2021 35 licencí v celkové hodnotě 11,1 milionu EUR.

Federální vláda rozhodla v roce 2016 o restriktivnější exportní politice pro Turecko a v roce 2019 – po třetí velké ofenzívě Turecka v severovýchodní Sýrii, která porušila mezinárodní právo, a rostoucí

napětí mezi Tureckem, Kyprem a Řeckem kvůli nalezištím ropného plynu ve Středoziemním moři – zavedla zákaz vývozu zbraní, které by Turecko mohlo použít v syrské válce. Proto se pak dodávaly hlavně zbraně pro námořní sektor. Jedná se především o dodávky komponentů ponorek, se kterými bude v Turecku ve spolupráci s ThyssenKrupp Marine Systems sestaveno šest ponorek.

Právě to ale kritizuje řecká vláda, protože kromě smrtících vojenských aktivit v severní Sýrii a severním Iráku Turecko obchází zbrojní embargo v Libyi a do války tam zasahuje mimo jiné dodávkami zbraní a hádá se s Kyprem a Řeckem o práva na ropná a plynová pole ve východním Středomoří – jde o spor, který má potenciál přerůst ve vojenský konflikt. Kromě toho zákaz vývozu zbraní neomezil žádné hromadné licence ani licence na reexport.

Ty pokračují: V roce 2021 byly schváleny tři žádosti o reexport z Francie na export do Turecka – pro elektronická zařízení a sledovací zařízení. V roce 2021 bylo uděleno také sedm hromadných vývozních licencí zbraní pro Turecko. Patří mezi ně: Fragmentační hlavice pro protiletadlové střely Evolved Sea Sparrow Missile (ESSM) od TDW a související software a technologie, motory s přídatným spalováním od MTU Aero Engines a související software a technologie a komponenty DIEHL Aviation Gilching pro Airbus A400M – a související technologie .

Turecko již používá devět dopravních letadel A400M a očekává dodání desátého. Letadla použilo Turecko k přepravě válečného nákladu, vojáků a žoldáků do země občanské války – Libye, na kterou se vztahuje zbrojní embargo OSN. Airbus však ve stejnou dobu prováděl servis letadel v Turecku – a tím podporoval turecké ozbrojené síly v prolomení zbrojního embarga.

Turecko pokračuje v posilování vlastního zbrojního průmyslu prostřednictvím transferů technologií. Vývoj výroby dronů v Turecku ukazuje, jak transfery technologií z EU fungovaly jako technologický odrazový můstek k vzestupu k moci dronů.

Komponenty z EU (Rakousko, Francie, Německo a Nizozemsko) hrají důležitou roli při konstrukci tureckého smrtícího dronového hitu, dronu Bayraktar TB2. Turecký zbrojní průmysl si nyní může některé komponenty vyrábět sám. Tepelnou baterii pro munici vyrobila společnost SB Aerospaiale ve Francii. Tato společnost patří do ASB Group, společnosti Saft (dceřiná společnost TotalEnergies) a Airbus.

Mezi komponenty z Německa patří munice; tandemové hlavice a know-how byly exportovány z Německa do Turecka: Společnost zapojená do této výměny byla TDW, která je 100% vlastněna evropským výrobcem střel MBDA, který zase vlastní francouzsko-německý Airbus, britský systém BAE a italský Leonardo. Dalším příkladem je sensorový modul TB2, který je vybaven optickými a infračervenými kamerami a laserovou technologií, který je popisován jako oko dronu. Mezitím jej dodal Hensoldt (modul ARGOS-II), ale sensorové moduly pro TB2 nyní vyrábí turecká zbrojařská společnost Aselsan.

Jak tedy vidíte, tak okupaci severních oblastí Sýrie podporuje především Německo, které dnes sám Erdogan považuje za jakousi součást budoucí Osmanské říše. Ostatně, zemi si již „značkuje“ nejen svými lidmi, ale také bezpočtem mešit. I když se občas země EU nebo USA slovně proti konání Turecka vymezí, tak tím to končí. Žádné ničivé sankce a žádný vyhazov z NATO.

Existuje snad lepší příklad dvojího metru zemí EU – a zejména Německa??

Ohodnoťte tento příspěvek!

■ [Celkem: 3 Průměrně: 5]